

การคุมกำเนิดผิดหลักการอิสลามหรือไม่ ?

※ เสนีย์ มะดากะกุล

เป็นที่รู้กันทั่วไปว่า จุดประสงค์อย่างหนึ่งของศาสนาอิสลาม ก็คือ เพื่อสุขภาพอนามัยของมนุษย์ และสิ่งที่เป็นองค์ประกอบของสุขภาพอนามัย ก็ต้องมีหลายอย่างเช่น รับประทานอาหารที่มีคุณภาพ การศึกษาดี การแต่งกาย และความสะดวกของที่อยู่อาศัย นอกจากนี้ก็ต้องมียารักษาโรคเพียงพอ การที่จะดำเนินชีวิตไปสู่จุดเป้าหมายอันนี้ จะมีความสัมพันธ์กับการวางแผนครอบครัว และการคุมกำเนิดหรือไม่ ?

การวางแผนครอบครัวหมายถึง การวางแผนเพื่อพัฒนาสภาพความเป็นอยู่ของครอบครัวให้ดียิ่งขึ้น เหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมและเศรษฐกิจ ในเรื่องนี้ไม่ขัดต่อหลักการอิสลามแต่อย่างใด

ปัญหาเกิดความขัดแย้งกันในสังคมมุสลิม ไม่ใช่เป็นปัญหาการวางแผนครอบครัว แต่ การคุมกำเนิดต่างหากที่กลายเป็นปัญหา ประเทศมุสลิมเกือบทุกประเทศก็จะมีปัญหาเรื่องนี้เป็นส่วนมาก ทั้งนี้ก็เพราะนักวิชาการของอิสลาม (อูลามา) มีความคิดเห็น 2 ฝ่าย ฝ่ายหนึ่งเชื่อว่า การคุมกำเนิดนั้นบาป และ ผิดหลักการอิสลาม แต่อีกฝ่ายหนึ่งกลับยืนยันว่า เป็นเรื่องสมควรใจของมุสลิมเอง คือ จะคุมกำเนิดก็ได้และไม่คุมกำเนิดก็ได้

ถ้ามองประเทศมุสลิมอย่างเช่น แอลจีเรีย มอโรคโค ตูนิเซีย อียิปต์ ปากีสถาน อิหร่าน และอินโดเนเซีย ดูเหมือนเป็นประเทศมุสลิมที่วางแผนครอบครัวอย่างเปิดเผยทั้งสิ้น และปัจจุบันเรียกร้องส่งเสริมให้ประชากรคุมกำเนิดอย่างเปิดเผยอีกด้วย ประเทศเหล่านี้ได้พบความจริงว่า การเพิ่มประชากรในประเทศนั้นทำให้กระทบกระเทือนต่อสังคมและเศรษฐกิจ และสุขภาพอนามัยของประชาชนในชาติ ด้วยเหตุผลอันนี้ รัฐบาลจึงได้วางแผนครอบครัว และชักชวนครอบครัวใหญ่ ๆ ลดสมาชิกของครอบครัวให้น้อยลง

เมื่อเร็วๆ นี้ เราได้ทราบว่า ประเทศมาเลเซียประกาศว่า ในมาเลเซียมีจำนวน 601,298 ครอบครัวแล้วที่ได้วางแผนครอบครัว สถิตินี้เอามาจากคำพูดของ นายเจ๊ะมูฮัมหมัด โครี ยูฮารี รัฐมนตรีเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม ซึ่งท่านดำรงตำแหน่งเป็นประธานคณะกรรมการวางแผนครอบครัวแห่งชาติมาเลเซียด้วย ถ้าเราพิจารณาดูสถิตินี้จะเห็นได้ว่า มาเลเซียก็ยอมรับการวางแผนครอบครัวได้ดี ท่านประธานคนนี้ก็กล่าวต่อไปอีกว่า ปัจจุบันมีบุตรครูลจำนวน 800 คน ที่ได้ผ่านการอบรมเพื่อรับใช้ประชาชนในประเทศ ท่านยืนยันว่า ความยากจนไร้สุขภาพอนามัย ความอดอยาก ไร้การศึกษา และขาดอาหารที่มีคุณภาพนั้น ดูเหมือนไม่มีทางอื่นที่จะแก้ปัญหา

เหล่านี้ ยกเว้นวิธีเดียว คือ การวางแผนครอบครัว ฉะนั้นจุดประสงค์ของการวางแผนครอบครัวก็คือ จะสร้างให้ครอบครัวมีสุขภาพอนามัยดี มีความสุข บิຕามารดาจะมีโอกาสเลี้ยงบุตรธิดาคำด้วยดี และสำเร็จตามความปรารถนาที่จะให้บุตรธิดามีอนาคตแจ่มใส

อิสลามเป็นศาสนาที่เป็นบ่อแห่งมนุษยธรรม จึงเน้นหนักในเรื่องการฆ่าชีวิตอย่างละเอียด เช่น การฆ่าคนเด็กและทารกตลอดจนสัตว์และพืช ฉะนั้น การคุมกำเนิดมีลักษณะเดียวกับ การฆ่าทารกในครรภ์มารดาหรือไม่ แต่ละคัมภีร์อัลกุรอานได้ระบุว่า การฆ่าทารกหรือริศลุคเป็นบาปอย่างร้ายแรง ดังที่กล่าวในซูเราะห์อิซรอที่ ๒๐ มีความหมายว่า

“อย่าฆ่าบุตรของท่านเพราะตนกลัวยากลำบากในการดูแล ที่จริง เรา (อัลเลาะห์) เป็นผู้อำนวยความสะดวกให้แก่ท่าน และแก่เขา (ลูก) เหล่านี้”

เราจะเห็นได้ว่า คัมภีร์อัลกุรอานมิได้ห้าม การคุมกำเนิด แต่ห้ามการฆ่าทารกหรือริศลุคต่างหาก เพื่อให้เราเข้าใจแก่นชัคต์เกี่ยวกับเรื่องนี้ ท่านนাবีมุฮัมมัด (ช.ล.) กล่าวว่า

“อย่าให้น้ำอสุจิของท่าน ไหลออกนอกช่องคลอดของภรรยาของท่าน ในขณะที่ท่านกำลังร่วมเพศ เว้นแต่ภรรยาของท่านอนุญาตก่อน”

วณะของท่านนাবีมุฮัมมัดนี้ ดูเหมือนมิได้เน้นหนักในเรื่องการคุมกำเนิดเท่าไรนัก นักวิชาการอิสลามที่มีชื่อหลายคนแปลความหมายวณะของท่านนাবี ประโยค

นี้ว่าในกรณีนี้สาม—ภรรยา ยินยอมสมัคใจทั้งสองฝ่าย ก็ย่อมจะกระทำได้และไม่ขัดต่อหลักศาสนา

ผู้เขียนใคร่จะยกความคิดเห็น ของนักวิชาการอิสลาม ที่เชื่อถือได้หลาย ๆ ฝ่าย เพื่อประกอบการพิจารณาว่า การคุมกำเนิดขัดต่อหลักการศาสนาอิสลามหรือไม่

(๑) อีหม่ามอิลฮยชาติ กล่าวว่า การคุมกำเนิดนั้นขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของสามีว่า จะคุมกำเนิดหรือไม่ เพราะบุตรที่จะเกิดมานั้นจะเป็นของบิดาเองที่จะต้องเลี้ยงดูแล ดังนั้นท่านอีหม่ามให้ทัศนะตามหลักการอิสลามว่า การคุมกำเนิดเป็น มุบาหฺ (ทำก็ได้ไม่ทำก็ได้) และไม่ใช่เป็นสิ่งที่ไม่ควรกระทำ (มักรูหฺ) เหตุผลของท่านก็คือ การคุมกำเนิดไม่ใช่เป็นการฆ่าทารกหรือริศลุคในครรภ์

(๒) อีหม่ามอาบูฮานีฟะห์ ซึ่งเป็นสำนักวิชาการที่มีมุสลิมส่วนใหญ่ของภาคตะวันออกกลางเชื่อถือ กล่าวว่า การคุมกำเนิดนั้นขึ้นอยู่กับสามี—ภรรยาเอง เป็นผู้ตัดสินใจ เพราะลูกที่จะเกิดขึ้นมานั้น เป็นของบุคคลทั้งสองโดยตรงตามที่ทัศนะของท่านจึงถือว่า การคุมกำเนิดเป็น มุบาหฺ (ทำก็ได้ไม่ทำก็ได้) ยกเว้นในขณะที่ภรรยากำลังดำเนินการย้าคอยู่ (ปฏิบัติตามวิธีทางของพระเจ้า)

(๓) อีหม่ามซาฟีอี ซึ่งเป็นสำนักวิชาการที่ชาวมุสลิมในเอเชีย เชื่อถือเป็นส่วนมาก ให้ทัศนะว่า การคุมกำเนิดนั้น จะมีความสัมพันธ์กับสังคัมมุสลิมอย่างมาก ดังนั้น เด็กที่เกิดมาไม่ใช่เป็นของบิຕามารดาฝ่ายเดียว แต่จะเป็นของ สังคัมมุสลิม อีกด้วย ด้วยเหตุผลนี้ท่านจึงให้ทัศนะตามหลักการอิสลามว่า การคุมกำเนิดเป็นมุบาหฺ (ทำก็ได้และไม่ทำก็ได้)

(4) อีหม่ามฮันบาลี ซึ่งเป็นสำนักวิชาการที่ชาวมุสลิมใน อิรัก เชื่อถือ ท่านได้ให้ทัศนะเหมือนกับอีหม่ามฮาญาซันฟีห์และอีหม่ามชาฟีอี

(5) คาลิฟอาบู บักการ์, คาลิฟอุมาร์ และอาบี-อัสสูด ได้แสดงความคิดเห็นเหมือนกัน คือ การคุมกำเนิดเป็นการลดประชาชาติ ซึ่งการกระทำอย่างนี้ ถือว่าผิดหลักการอิสลามว่า **“ไม่ควรกระทำ (มักรุห์) ยกเว้น** ulyam ที่สามีภรรยาอยู่ในภาวะสงคราม สันนามรบ หรืออยู่ในต่างประเทศ ซึ่งจำเป็นต้องรักษาความปลอดภัยและสุขภาพอนามัย หรือกลัวว่าจะรับภาระลำบาก

(6) แซ็ญวาลิก บินกัทมีมี ฮัลฮันบาลี (เสียชีวิตในฮิจเราะห์ 630) มีความคิดเห็นเหมือนกับอีหม่ามฮาวารีย์ (เสียชีวิตในฮิจเราะห์ 676) ทั้งสองได้สนับสนุนความคิดเห็นของบุคคลในข้อ 5.

เราจะเห็นว่า นักวิชาการทุกท่านมีความคิด และให้ทัศนะคล้ายคลึงกัน คือ **มิได้ห้ามการคุมกำเนิดอย่างเด็ดขาด** เพียงแต่มีบางท่านแนะนำว่า **“ไม่ควรกระทำ”** ดังกระนั้นก็ยังมิข้อยกเว้นในบางโอกาสและบางวาระ

ท่านนบีมุฮัมมัดก็มีได้ห้าม **น้ำอสุจิ** ไหลออกนอกช่องคลอดของภรรยา ถ้าภรรยาอนุญาต แต่ท่านนบีแนะนำว่า **ไม่ควรให้น้ำอสุจิไหลออกนอกช่องคลอดบ่อยครั้ง** อย่างไรก็ตามก็มีการแนะนำอย่างนี้ดูเหมือนจะเป็นเพศวิพยามมากกว่าการคุมกำเนิด เพราะท่านเป็นห่วงเกี่ยวกับความสุขสุดยอดของสามีภรรยาในการร่วมเพศ ซึ่งท่านได้ละไว้เป็นที่เข้าใจว่า ความสุขสุดยอดของการร่วมเพศของสามีภรรยา มีอยู่ที่ไหน และเมื่อไร ? ฉะนั้นนัก

วิชาการจึงแสดงความคิดเห็นเห็นว่า การคุมกำเนิดควรจะเป็นเรื่อง **ความสมัครใจ** ของสามีภรรยาเองที่จะต้องตัดสินใจ

การวิจัยค้นหาหลักฐานของศาสนาเกี่ยวกับการคุมกำเนิดนั้น ดูเหมือนประเทศปากีสถานได้เริ่มทำการวิจัยก่อนประเทศมุสลิมอื่นๆ และดำเนินการวางแผนครอบครัวว่าเป็นประเทศมุสลิมแรกใน ค.ศ. 1960 และไม่กี่เดือนต่อมาประเทศอียิปต์ ก็ดำเนินการวางแผนครอบครัวอย่างเปิดเผยเช่นกัน ส่วนในประเทศมาเลเซียเริ่มใน ค.ศ. 1966

ในประเทศไทยของเรา โดยเฉพาะในภาคใต้ มีพวกโต๊ะครูส่วนใหญ่ ยังอยู่ในการพิจารณาว่า **จำเป็นหรือไม่** แต่บางคนอ้างว่า ศาสนาอิสลามห้ามมิให้มุสลิมคุมกำเนิด สำหรับครอบครัวของมุสลิมในภาคใต้นั้น ดูเหมือนอยู่ในภาวะการ ไม่ยอมรับการคุมกำเนิด เป็นส่วนใหญ่ อาจจะเป็นเพราะ ไม่เชื่อคำแนะนำของอาจารย์ที่ไม่ใช่เป็นมุสลิม หรืออาจจะเป็นเพราะเชื่อว่า ศาสนาห้ามหรืออาจจะเป็นเพราะมีค่านิยมต้องการลูกมาก หรืออาจจะเป็นเพราะเหตุอื่น ผู้เขียนเองไม่ทราบแน่ แต่ข้อสำคัญ ดูเหมือนไม่ศรัทธาแพทย์ที่ไม่ใช่มุสลิมประการหนึ่ง และอีกประการหนึ่งหญิงมุสลิมจะพบปะ หรือสัมผัสกับนายแพทย์มิได้ ซึ่งจะผิดหลักการของศาสนาอิสลามด้วย

น่าสังเกตประการหนึ่งว่า การโฆษณาของเจ้าหน้าที่การวางแผนครอบครัวในประเทศไทยนั้น มักจะมีคำกล่าวอ้างเสมอว่า **มีลูกมากจะยากจน** ดูเหมือนเป็นการโฆษณาที่ขัดกับหลักอัลกรุอันที่ว่า **“บุตรเป็นทรัพย์สินสมบัติชนิดหนึ่ง”** หมายความว่า มีลูกมาก จะสุขสบายในอนาคต หรือ ในเมื่อตัวเองมีอายุแก่ ฉะนั้นการ

มีลูกมากกว่าจะขาดทุนในชีวิตไม่ ผู้เขียนคิดว่าถ้ามีคำ
โฆษณาว่า การมีลูกมากจะลำบาก จะยุ่งยาก หรือทำนอง
นั้น ก็จะไม่เป็นการขั้หูของอิสลามิกชนมากนัก

วิธีการคุมกำเนิดสมัยใหม่ มีอุปกรณ์และยาคุม
หลายชนิด และเป็นที่ยอมรับว่า **ไม่เป็นการฆ่าทารก
แน่นอน** เมื่อเป็นเช่นนั้น ในทัศนะของมุสลิม การคุม
กำเนิดเปรียบเหมือนคนกินไข่ หมายถึงการกินไข่นั้นต้อง
ดูเสียก่อนว่า มีก้อนเลือดที่ได้ปฏิสนธิเป็นชีวิตหรือยัง ถ้า
หากมีชีวิตอยู่แล้วในไข่ มุสลิมจะรับประทานมิได้เป็น
อันขาด ในทำนองเดียวกันการคุมกำเนิดนั้น ถ้ากระทำ
ก่อนปฏิสนธิเป็นรูปของคนที่มิมีชีวิตก็ย่อมกระทำได้ แต่
ถ้ากลายเป็นทารกแล้ว การคุมกำเนิดก็จะกลายเป็น **การ
ฆ่าทารก** ทันที

นักวิทยาศาสตร์รับรองว่า การคุมกำเนิดนั้นไม่
มีอันตรายต่อสุขภาพ และจุดประสงค์ของการคุมกำเนิดก็
เพื่อมนุษยชน คือ ยกฐานะเศรษฐกิจสังคมและการศึกษา
พร้อมกันนั้น มิได้ขัดขวางความสุขหรือความรู้สึกทาง
เพศของหญิงและชายอีกด้วย ประเทศมุสลิมปัจจุบันส่วน
มาก ยอมรับในหลักการนี้ เพื่อจะแก้ปัญหาความยุ่งยาก
ในครอบครัว ก่อให้เกิดสุขภาพและเพิ่มรายได้แก่ส่วน
บุคคล ครอบครัว สังคม และประเทศชาติ ฉะนั้นประ
เทศมุสลิมมีเหตุผลและจุดประสงค์ต่าง ๆ กัน แต่เมื่อสรุป
แล้ว จะมีดังนี้ คือ

(1) เพื่อสุขภาพของสามี-ภรรยา ในการตั้งครรภ์รอบ
คร้ว และไม่ขัดขวางความสุขทางเพศทั้งสองฝ่าย

(2) รักษาสุขภาพและความสุขของลูก เพราะ
การมีลูกมากนัก ไม่เพียงแต่เกิดความยุ่งยากและสุขภาพ
แก่บิดามารดาเท่านั้น ยังกระทบกระเทือนต่อสุขภาพ และ
ความสุขของลูกด้วย

(3) ป้องกันมิให้มารดาเกิดโรค OSTAMA
LICIA เพราะการกำเนิดลูกบ่อย ๆ อาจเกิดโรค
นี้ได้ มันเป็นโรคเกี่ยวกับกระดูกเนื่องจากขาดแคลเซียม
และบางครั้งจะทำให้โลหิตสูงผิดปกติด้วย

(4) การมีลูกไม่มากจะรักษาดูแล ใ้ดีกว่าลูก
มากโดยเฉพาะเกี่ยวกับการศึกษา จริยธรรมและสุขภาพ

(5) จะมีโอกาสช่วยเหลือสังคมส่วนรวม ได้ดี โดย
เฉพาะอย่างยิ่งในการแก้ปัญหา การว่างงาน ผลผลิตไม่
เพียงพอ ก่อให้สังคมของคนอยู่ในสภาพอยู่ดีกินดีและ
และสันติ สิ่งเหล่านี้เป็นการกุศลทางอ้อมของมุสลิมประ
การหนึ่ง

(6) สามี-ภรรยา จะมีโอกาสพักผ่อน และหาเวลา
อิสระเพื่อทำมาหากิน และปฏิบัติศาสนกิจได้อย่างมีประ
สิทธิภาพเต็มที่

ด้วยเหตุผลทั้ง 6 ประการดังกล่าว ท่านมุฟตี
ผู้พิพากษาชั้นสูงสุดทางอิสลามของอียิปต์ ได้แสดงความ
คิดเห็นว่า การคุมกำเนิดโดยสามี-ภรรยา ยินยอมสมัครใจ
ทั้งสองฝ่าย ย่อมทำได้โดยเสรี และไม่ขัดต่อหลักการ
อิสลาม

เมื่อปีที่แล้ว (ค.ศ. 1973) ผู้พิพากษาทางอิสลาม
ในรัฐตรังงานของประเทศมาเลเซีย ได้แสดงทัศนะโดยมี
เงื่อนไข 2 ประการ คือ

(1) การคุมกำเนิดจะกระทำได้ เพื่อจุดประสงค์
ทางสุขภาพของสามีหรือภรรยาหรือลูก

(2) การคุมกำเนิดในรูปลักษณะฆ่าทารกหรือรีด
ลูก จะกระทำมิได้และผิดหลักอิสลามอย่างร้ายแรง หรือ
ถ้าคุมกำเนิดโดยมีจุดประสงค์ไม่ต้องการลูก หรือเพื่อ
ความสุขสำราญส่วนตัว หรือเพื่อความสวยงามของภรรยา
ถือว่าผิดหลักการศาสนาอิสลามเช่นกัน (ท่านเอาหลักฐาน
ในคัมภีร์กุรอ่านซูเราะห์อันนะฮ์ล ที่ 71)

เมื่อเร็ว ๆ นี้ ผู้เขียนได้อ่านหนังสือพิมพ์ Free
World Horizons กล่าวว่าในทวีปเอเชีย มีสตรีที่ยอม
รับคุมกำเนิดแล้วจำนวน 95% ในปี ค.ศ. 1971 คุณลิต
นี้ดูเหมือนไม่น่าเชื่อถือ สตรีที่ไม่ยอมรับส่วนมากเพราะ
ความเชื่อถือทางศาสนาว่าบาป

ศาสนาอิสลามห้ามมิให้มุสลิมคุมกำเนิดหรือ ?
เรื่องนี้ผู้เขียนได้อ่านบทความ ของนักวิชาการอิสลามรุ่น
ใหม่ที่มีชื่อผู้หนึ่ง เขาเขียนลงในหนังสือพิมพ์รายเดือน
Islamic Review ออกในปี ค.ศ. 1958 ได้อธิบาย
ว่า อุปกรณ์และยาคุมกำเนิดต่าง ๆ มีลักษณะวิธีการที่ไม่
ผิดต่อหลักการศาสนาอิสลาม หลังจากนั้นไม่นาน ประ
เทศมุสลิมต่าง ๆ หันมาสนใจด้วย ทั้งที่ผู้เขียนกล่าวแล้ว
ข้างต้น

ในเร็ว ๆ นี้ ผู้เขียนมีโอกาสเข้าร่วมสัมมนาระดับ
ชาติในประเทศไทย ในเรื่องการวางแผนครอบครัว มีผู้

ร่วมสัมมนาอ้างว่า การคุมกำเนิดไม่ผิดหรือขัดต่อหลัก
การของพุทธศาสนา

ถ้าเราอ่านประวัติศาสตร์อารยธรรมอินเดียโบราณ
จะพบว่า นักปราชญ์ฮินดูของอินเดียโบราณ เคยให้ทัศนะ
คติเกี่ยวกับการวางแผนครอบครัว ซึ่งทำให้ชาวฮินดู
โบราณเคยทดลองการคุมกำเนิดมาแล้ว ในคริสต์ศตวรรษที่
8 และถ้าเราสืบดูหลักการของศาสนาฮินดู ก็ยืนยันว่า
การคุมกำเนิดไม่ขัดต่อศาสนาฮินดู

ส่วนในศาสนาคริสต์เห็น คุณเหมือนมีความคิดเห็น
หลายฝ่ายตามนิกายของเขา บางนิกายถือว่าไม่ขัดต่อ
ศาสนา บางนิกายถือว่าขัดต่อศาสนา แต่เมื่อเร็ว ๆ นี้
คุณเหมือนปล่อยตามสมัครใจของบุคคลเอง

อย่างไรก็ดี ศาสนาอิสลามดูเหมือนเปิดโ
กาสอย่างกว้างขวาง ตั้งแต่สมัยท่านนบีมุฮัมมัด
และมีเงื่อนไขต่าง ๆ อย่างละเอียด ประกอบไป
ด้วยแพศวิทยา โดยยึดถือหลักการแน่นอนว่า มุ่ง
ไปสู่ความยุติธรรมทางกายและใจ จึงมีบท
บัญญัติในรูปลักษณะเปลี่ยนแปลง ตามสังคมมนุษย์
ได้ (Flexible) ฉะนั้นผู้เขียนขอมอบเรื่องนให้
มุสลิมตัดสินใจเองว่า จะคุมกำเนิดหรือไม่ หรือ
ท่านจะเชื่อถืออย่างไรแล้วแต่ท่านจะเลือกเอาเอง □